

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716213352
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6716213352.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcov 1/ R. L., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bytom Q. XX, XXX XX H., 2/ R. L., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bytom H. F. XXX, XXX XX T., 3/ E. V., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bytom Y. XXX/XX, XXX XX L., 4/ R. V., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bytom K. XXX, XXX XX T., 5/ Q. J., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bytom XXX XX C. XX, Česká republika, 6/ Y. V., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bytom W. XXX/XX, XXX XX H., 7/ E. S., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bytom V. č. XXX, XXX XX H., 8a/ R. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bytom XXX XX L. XX, 8b/ Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bytom XXX XX L. XX, 8c/ Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bytom XXX XX L. XX, všetkých zastúpených JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom so sídlom Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, proti žalovanému K. Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvalým bytom K. XXX, XXX XX T., zastúpenému JUDr. Petrom Petríkom, advokátom so sídlom Ruttkaya Nedeckého 5321/12, 974 01 Banská Bystrica, o určenie vlastníckeho práva a určenie, že spoluvlastnícky podiel patrí do dedičstva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/177/2016-157 zo dňa 19. apríla 2018 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalobcovia majú spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 19. apríla 2018 určil, že žalobca 1/ R. L., nar. XX.X.XXXX je výlučným vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/14-ina na nehnuteľnostiach vedených katastrálnym odborom Okresného úradu H., nachádzajúcim sa v katastrálnom území V., obci V. a okrese H., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, a to na pozemku - parcele registra „E“, parc. č. XXXXX o výmere 3330 m², trvalé trávne porasty a na pozemku - parcele registra „E“, parc. č. XXXXX o výmere 10397 m², orná pôda, ktorého súčasným formálne zapísaným výlučným vlastníkom zapísaným na LV je žalovaný (I. výrok). V II. výroku určil, že do dedičstva po nebohom R. L., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom H. F. XXX, XXX XX T., zomrelom dňa XX.XX.XXXX patrí spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/14-ina na nehnuteľnostiach vedených katastrálnym odborom Okresného úradu H., nachádzajúcich sa v katastrálnom území V., obci V., okrese H., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, a to na pozemku - parcele registra „E“ parc. č. XXXXX o výmere 3330 m², trvalé trávne porasty a na pozemku - parcele registra „E“ parc. č. XXXXX o výmere XXXXX m², orná pôda, ktorého súčasným formálne zapísaným výlučným vlastníkom zapísaným na liste vlastníctva je žalovaný. Určil, že do dedičstva po nebohom R. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom T. XXX, XXX XX T., zomrelom dňa XX.XX.XXXX patrí spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/7-ina na nehnuteľnostiach vedených katastrálnym odborom Okresného úradu H., nachádzajúcich sa v katastrálnom území V., obci V., okrese H., zapísaných na LV č. XXXX, a to na pozemku - parcele registra „E“ parc. č. XXXXX o výmere 3330 m², trvalé trávne porasty a na pozemku - parcele registra „E“ parc. č.

XXXXX o výmere 10397 m², orná pôda, ktorého súčasným formálne zapísaným výlučným vlastníkom zapísaným na LV je žalovaný (III. výrok). V IV. výroku rozhodol, že žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

1.1. Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania začatého dňa 03.11.2016 bolo určenie, že žalobca 1/ je výlučným vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/14-ina na nehnuteľnostiach vedených katastrálnym odborom Okresného úradu H. na liste vlastníctva č. XXXX, nachádzajúcich sa v kat. úz. a obci V., okres H., a to pozemkoch parc. reg. E parc. č. XXXXX o výmere 3330 m², trvalé trávne porasty a parc. reg. E parc. č. XXXXX o výmere 10397 m², orná pôda, ktorého súčasným formálne zapísaným výlučným vlastníkom na LV je žalovaný. Zároveň žiadali určiť, že do dedičstva po neb. R. L., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX patrí spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/14-ina na nehnuteľnostiach vedených katastrálnym odborom Okresného úradu H. na LV č. XXXX, nachádzajúcich sa v kat. úz. a obci V., okres H., a to pozemkoch parc. reg. E parc. č. XXXXX o výmere 3330 m², trvalé trávne porasty a parc. reg. E parc. č. XXXXX o výmere 10397 m², orná pôda, ktorého súčasným formálne zapísaným výlučným vlastníkom na liste vlastníctva je žalovaný. Žiadali aj určenie, že do dedičstva po neb. R. V., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX patrí spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/7-ina na nehnuteľnostiach vedených na LV č. XXXX katastrálnym odborom Okresného úradu H., nachádzajúcich sa v kat. úz. V., obec V., okres H., a to na pozemku parc. reg. E parc. č. XXXXX o výmere 3330 m², trvalé trávne porasty a na pozemku parc. reg. E parc. č. XXXXX o výmere 10397 m², orná pôda, ktorého súčasným formálne zapísaným výlučným vlastníkom na LV je žalovaný. Navrhli prisúdenie náhrady trov konania.

1.2. Žalobcovia odôvodňovali žalobu tým, že vlastníctvo žalovaného k spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 4/14-iny na sporných pozemkoch bolo zapísané na list vlastníctva v konaní katastrálneho odboru Okresného úradu H. sp. zn. Z-1284/16, pričom ako nadobúdaci titul je uvedené osvedčenie vo forme notárskej zápisnice sp. zn. N 161/2016, Nz 24968/2016 zo dňa 13.07.2016. Pred vykonaním zápisu na list vlastníctva boli vlastníkami uvedených spoluvlastníckych podielov žalobcovia, resp. ich právni predchodcovia. Konkrétne žalobca 1/ je výlučný vlastník podielu o veľkosti 1/14-ina na spornom pozemku, nebohý R. L., nar. XX.XX.XXXX, zomrelý dňa XX.XX.XXXX (otec žalobkyne 3/ a starý otec žalobcu 2/) bol výlučný vlastník spoluvlastníckeho podielu 1/14-ina, jeho jediným dedičom je žalobca 2/ (žalobcovia 2/ a 3/ sú dedičmi po neb. R. L., zomrelom XX.XX.XXXX). Nebohý R. V., nar. XX.XX.XXXX, zomrelý XX.XX.XXXX bol výlučným vlastníkom spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/7-ina na spornom pozemku; bol otcom žalobcov 4/ - 7/ a starým otcom žalobcov 8/ ako právnych nástupcov po nebohej Y. Q., ktorá v priebehu konania zomrela. Žalobcovia v žalobe poukazovali na to, že u žalovaného nikdy nedošlo k splneniu všetkých zákonom požadovaných predpokladov vydržania spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 4/14-iny na spornom pozemku, keďže nikdy nemohol byť dobromyseľný. Vlastníctvo k sporným parceliam naďalej patrí pôvodným vlastníkom, resp. do dedičstva po nich. Predmetom vydržania mal byť spoluvlastnícky podiel o veľkosti 4/14-iny na pozemku, pričom vecou v zmysle Občianskeho zákonníka je iba pozemok ako celok, nie spoluvlastnícky podiel na ňom. Jedným z predpokladov vydržania je držba veci, ktorú je možné držať iba ako celok, nie len spoluvlastnícky podiel na nej. Namietali aj nepretržitosť a oprávnenosť držby počas celej zákonom ustanovenej doby. V priebehu konania poukazovali na to, že žalovaný nepopiera nárok uplatnený žalobcami, pričom neuviedol žiadne návrhy na dokazovanie týkajúce sa predmetu sporu.

1.3. Právny zástupca žalobcov sa vyjadroval k námietkam žalovaného týkajúcich sa oprávnenia konať v mene niektorých žalobcov s tým, že doložil do spisu riadne plné moci aj čestné prehlásenia jednotlivých žalobcov, ktoré potvrdzovali udelenie plnej moci a vôľu žalobcov domáhať sa ochrany svojich práv voči žalovanému.

1.4. Žalovaný uvádzal, že mal byť opakovane utvrďovaný žalobcami 6/ a 7/, že si neželajú súdne konanie a nemajú záujem na takomto postupe, za týmto účelom nikoho nespĺnomocnili a nemali vedomosť o tom, že ho majú žalovať na súde; rovnako ani žalobca 8/. Keďže ide o nerozlučné spoločenstvo, žaloba mala byť podaná všetkými. Pripojil do spisu rukou písaný úradný záznam, ktorý mal písať Y. V., nar. XX.XX.XXXX (malo by sa jednať o syna žalobkyne 6/). Vo vyjadrení vo veci samej uviedol, že pozemky nadobudol v dobrej viere a mal za to, že postupoval v súlade s platnými právnymi predpismi a dobromyseľne. Sporný pozemok obhospodaroval od zániku poľnohospodárskeho družstva približne 20 rokov H. Y., bytom V., ktorý mu ho dal do užívania. Nikto tento dlhodobý trvajúci stav nerozporoval. Nemal vedomosť, že žalobcovia majú nejaké vlastnícke nároky na pozemky. Mal za to, že je dobromyseľný a na základe skutočností, ktoré mu boli uvádzané blízkymi osobami v jeho okolí,

nadobudol podiel v 4/14-inách. Opätovne namietal, že nie sú splnené podmienky pre uplatnenie nároku, pretože žalobcovia 6/ a 7/ nespĺnomocnili na zastupovanie právneho zástupcu. Rovnako ani žalobca 1/, ktorého osobne navštívil. K týmto skutočnostiam navrhoval vypočuť svedkov Y. V. - syna žalobkyne 6/ a Y. N., ktorá mala byť prítomná pri rozhovore žalovaného s Y. V., aj R. T., zaťa žalobkyne 7/, ktorý má vedomosť o tom, že žalobkyňa 7/ nemala záujem sa súdiť. Telefonicky kontaktoval žalobcu 8b/, ktorý mu mal povedať, že nemá záujem sa súdiť a kvôli súdom na Slovensko nepríde. Z týchto dôvodov mal za to, že žalobcovia nemajú vôľu sa súdiť, minimálne nie všetci, a keďže ide o nerozlučné spoločenstvo, na strane žalobcov nie sú splnené zákonné podmienky pre konanie vo veci; v tejto súvislosti poukazoval na § 37 Občianskeho zákonníka. K otázke či majú záujem súdiť sa a či udellili plnú moc právneho zástupcovi na zastupovanie v konaní navrhol predvolať žalobcov 1/, 6/, 7/. V priebehu pojednávania žalovaný navrhol vypočuť R. J., ktorý bol účastný pri vybavovaní podkladov a papierov a radil mu ako kamarát ako má postupovať pri vydržaní. Spolu s týmto kamarátom prišiel žalovaný na vzdialenú rodinu R. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorý mal byť jedným z dedičov sporných pozemkov a ktorý bol právnym nástupcom po R. L.. Preto doložil na notárskom úrade čestné prehlásenie s tým, že sa má jednať o jeho vzdialeného príbuzného.

1.5. Súd prvej inštancie mal preukázané, že na liste vlastníctva č. XXXX pre okres H., obec a kat. úz. V. je ako vlastníč parciel reg. E, parc. č. XXXXX o výmere 3330 m², trvalé trávne porasty a parc. č. XXXXX o výmere 10397 m², orná pôda zapísaný Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 4/14-iny. Titulom nadobudnutia je osvedčenie sp. zn. N 161/2016, Nz 24968/2016 zo dňa 13.07.2016. Z chronológie zmien vyplynulo, že pôvodne boli tieto parcely vedené s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 1/14-ina na R. L., R. L. a R. V. v podieloch 1/7-ina. Ďalšou spoluvlastníčkou s veľkosťou spoluvlastníckeho podielu 10/14-iny je X. U., nar. XX.XX.XXXX (na jej podiel bola vyznačená plomba v konaní V 2072/216). Z výpisu z pozemkovej knihy kat. úz. H., z pozemnoknižnej vložky č. XXXX vyplynulo, že podielovými spoluvlastníkmi pozemkov vedených pod radovým č. 1, parc. č. XXXXX - lúka V. vrch o výmere 3330 m² a pod radovým č. 2, parc. č. XXXXX - roľa V. vrch o výmere 10397 m² boli vedení R. L. z Y. L. v 1/14-ine, mal. R. L. z Y. L. v 1/14-ine a v 2/14-inách R. V. (žena E. U.) č. domu XXX, M. L., rod. V. z S., E. U., rod. V. v Q., V. L., rod. V. z T., X. S., rod. V. z T. a Y. T., rod. V. z T.. Titulom nadobudnutia bolo dedenie zo 04.04.1951, č.d. XXX. Okresný súd Zvolen, oddelenie pozemnoknižné uznesením zo dňa 04.04.1951, č.d. 469/51 povolil zápis v pozemkovej knihe, kat. úz. H. v pozostalosti R. V.. Podľa pozostalostného uznesenia Okresného súdu v Lučenci zo 14.10.1949 č.jednacie D 718/47-9 bolo vložené vlastnícke právo do nehnuteľností zapísané v celosti v zápisnici č. 9411 pod A, radové č. 1,2, m.č. XXXX/B na zostaviteľa a. R. L. v Y. L. v 1/14-ine, b/ maloletý R. L. v Y. L. v 1/14-ine, g/ R. V., ženatý s E. U. v T., č.d. XXX v 1/7-ine. R. L., syn T. a Y. L., rod. V. sa narodil dňa XX.XX.XXXX v T., ako vyplýva z výpisu z knihy narodení vystaveného 15.12.1950, ročník I.zväzok IV., strana V. poradové číslo XX. Z rodného listu vyhotoveného matričným úradom T., zväzok X, ročník XXXX, strana XX, poradové číslo XX vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX sa T. a Y. L., rod. V. narodil v T. R. L.. Podľa osvedčenia o dedičstve sp. zn. D 1574/95, Dnot 427/95 ako dedičia po neb. R. L., nar. XX.XX.XXXX, zomr.XX.XX.XXXX prichádzajú do úvahy manželka E. L., nar. XX.XX.XXXX, dcéra E. V., rod. L., nar. XX.XX.XXXX a vnuk R. L., nar. XX.XX.XXXX právom dedenia po nebohom synovi R. L., zomrelom v roku XXXX. Z potvrdenia notárky JUDr. Márie Vavráčovej sp. zn. 5D 44/2015 vyplynulo, že v dedičskej veci po poručiťelke E. L., rod. L., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom T., H. F. XXX, zomrelej XX.XX.XXXX ako dedičia prichádzajú do úvahy dcéra E. V., rod. L., nar. XX.XX.XXXX a vnuk R. L., nar. XX.XX.XXXX. R. V., nar. XX.XX.XXXX sa podľa rodného listu narodil z rodičov R. a Y. V., rod. Y. a podľa úmrtného listu matričného úradu v T. zomrel dňa XX.XX.XXXX. V čase úmrtia bol ženatý s E. V., rod. U.. Podľa osvedčenia o dedičstve sp. zn. D 606/94 po neb. R. V., zomr. dňa XX.XX.XXXX ako dedičia boli povolaní dedič E. S., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, Y. Q., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, Y. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, R. V., nar. XX.XX.XXXX, Q. J., rod. V., nar. XX.XX.XXXX a pozostalá manželka E. V., rod. U., nar. XX.XX.XXXX. Na základe návrhu právneho zástupcu žalobcov si okresný súd pripojil z Okresného úradu H., odboru katastrálny spis zn. Z 1284/2016. Vyplynulo z neho, že dňa 18.07.2016 doručil žalovaný na Okresný úrad H., katastrálny odbor návrh na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností záznamom, ku ktorému pripojil notársku zápisnicu zn. N 161/2016, Nz 24968/2016, NCRIs 25690/2016. Súd prvej inštancie z notárskej zápisnice spísanej na Notárskom úrade JUDr. Štefana Demiana, notára so sídlom v Brezne dňa 13.07.2016 zistil, že sa v uvedený deň na notársky úrad dostavil K.. Y. Y., nar. XX.XX.XXXX (žalovaný), ktorý prehlásil, že je spôsobilý na právne úkony a požiadal, aby bolo spísané vo forme notárskej zápisnice osvedčenie vyhlásenia o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnostiam. V osvedčení je uvedené, že R. V., nar. XX.XX.XXXX, jeho starý otec s poukázaním na rodný list otca Y. Y., R. V., nar. XX.XX.XXXX, bol spoluvlastníkom poľnohospodárskej pôdy v obci

V. vrátane tej, ktorú kúpil začiatkom 60-tych rokov minulého storočia od R. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorý túto nadobudol po svojom otcovi R. L., nar. XX.XX.XXXX. Starý otec mal túto pôdu v polovici 90-tych rokov minulého storočia darovať žalovanému zmluvou zo dňa 08.07.1995 a odvtedy ju mal žalovaný užívať nerušene a nepretržite až do súčasnosti, kedy zistil, že napriek vyššie uvedenému je pôda stále vedená na jeho právnych predchodcov. Nakoľko sa príslušné listiny nezachovali, žalovaný je nútený vyporiadať vlastníctvo k uvedeným nehnuteľnostiam vo svoj prospech formou osvedčenia vyhlásenia o nadobudnutí vlastníckeho práva vydržaním. K vyhláseniu priložil prehlásenie právneho nástupcu dotknutých vlastníkov R. L. zo dňa 21.06.2016 a vyjadrenie Obce V. zo dňa 24.06.2016. Súčasťou je aj prehlásenie Obce V. dňa 24.06.2016, ktorá v odpovedi na žiadosť o vyjadrenie k vzniku vlastníckeho práva uviedla: „Pre nedostatok predložených podkladov potrebných pre vyjadrenie obce k vzniku vlastníckeho práva Vám oznamujeme, že Obec V. nie je vlastníkom uvedených nehnuteľností v kat. úz. V.". Nasleduje podpis starostu obce Y. M. L.. Ďalšie prehlásenie vystavil dňa 21.06.2016 R. L., s úradne overeným podpisom Y. S. podľa knihy osvedčovania pod č. 26/2016. R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX ako právny nástupca po starom otcovi R. L. a otcovi R. L. (bez uvedenia bližších identifikátorov), ktorí sú vedení ako spoluvlastníci nehnuteľností v kat. úz. V. na LV č. XXXX, pozemku parcely KNE č. XXXXX a KNE č. XXXXX, v časti B pod poradovým číslom 1 a poradovým číslom 2 prehlásil, že má vedomosť o tom, že jeho otec X.X.X. L. svoj podiel vrátane podielu, ktorý nadobudol od svojho otca R. L. previedol začiatkom 60-tych rokov minulého storočia na R. V., pričom sa aj vzájomne vyporiadali a preto nemá výhrady, aby si tieto nehnuteľnosti vyporiadal v prospech seba právny nástupca R. V., Y. Y., nar. XX.XX.XXXX.

1.5.1. Okresný súd sa s poukazom na námietky žalovaného oboznámil s plnomocenstvami doloženými do spisu vrátane čestných prehlásení žalobcov, na ktoré žalovaný poukazoval. Konštatoval, že plnomocenstvo žalobcu 1/ na zastupovanie pre právneho zástupcu je riadne podpísané, o čom svedčí potvrdenie Obce T., ktorej pracovníčka podľa osvedčovacej knihy č. 507/16 dňa 14.09.2016 potvrdila, že podpis na listine - plnej moci urobil R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., Q. XX, totožnosť zistená z OP séria XXXXXXAC - 52 dňa 14.09.2016. Ďalšie plné moci sú ostatnými žalobcami riadne podpísané bez overenia ich podpisov, okrem žalobkyne 5/ Q. J., kde je pripojená overovacia doložka z Obecného úradu C., Česká republika, z ktorej vyplýva, že plnú moc podpísala žalobkyňa 5/ dňa 13.09.2016. Súčasťou žaloby sú čestné prehlásenia žalobkyň E. S. a Y. V. (6/, 7/), na ktoré žalovaný poukazoval. V oboch prípadoch žalobkyne potvrdili, že udelili právnomu zástupcovi JUDr. Ľubomírovi Ivanovi plnú moc na ich zastupovanie v konaní slobodne a riadne a obe vyhlásili, že v celom rozsahu na podanej žalobe zotrvávajú. Y. V. - žalobkyňa 6/ má overený podpis pracovníčkou Obce H. ako vyplýva z osvedčovacej knihy č. 302/2017. E. S., žalobkyňa 7/ má overený podpis pracovníčkou Obce T. ako vyplýva z osvedčovacej knihy č. 167/2017. Po citácii § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie konštatoval, že po oboznámení sa s listinami a vyjadreniami sporných strán, súd dospel k záveru, že žalobcovia majú naliehavý právny záujem na takomto určení. Už len samotná skutočnosť spočívajúca v právnych a evidenčných účinkoch zápisov vlastníckych vzťahov v katastri nehnuteľností so záznamom urobeným na základe súdneho výroku o určení zavrhuje proces odstránenia neistoty v doterajšom určení právneho vzťahu. Ak je navrhovateľom tohto určenia osoba, ktorá tvrdí, že ona je oprávnenou v právnom vzťahu, vyplýva z logiky vecí, že sa so svojim právom obracia proti tým osobám, ktoré svoje postavenie oprávnených opierajú práve o zápis v katastri nehnuteľností. Ak je predmetom určenia podľa § 137, písm. c/ C.s.p. právny vzťah vlastníctva nehnuteľnej veci, nie sú prehladnuteľné dôsledky, ktoré plynú zo zákona č. 162/1995 Z.z. o zápisoch vlastníckych a iných vecných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov. Zápis v zmysle zákona totiž súdny výrok o návrhu na určenie právneho vzťahu (vlastníctvo) predpokladá. Vzhľadom na spornosť práv k predmetným parceliam evidovaných v katastri nehnuteľností sa žalobcovia môžu domôcť zosúladenia evidovaného a právneho vzťahu a tým eliminovať stav neistoty v právnom vzťahu.

1.6. Súd prvej inštancie mal preukázané, že pred vydaním osvedčenia o vydržaní žalovanému a pred vykonaním zápisu na list vlastníctva boli vlastníckymi uvedených spoluvlastníckych podielov žalobca 1/, právny predchodca žalobcov 2/ a 3/ a právny predchodca žalobcov 4/ - 8/. Vlastnícke právo vo vyššie uvedených spoluvlastníckych podieloch svedčalo žalobcovi 1/ R. L., nar. XX.XX.XXXX, R. L., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX a ktorého výlučnými dedičmi ako vyplýva z dedičských spisov sú žalobkyňa 3/ E. V. a žalobca 2/ ako dedič po svojom právnom predchodcovi neb. R. L.. Žalobcovia 4/ - 8/ si svoje vlastnícke právo odvodzovali od pôvodného pozemnoknižného spoluvlastníka s veľkosťou podielu 1/7-ina, nebohého R. V., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX. Žalovaný nadobudol sporné nehnuteľnosti osvedčením o vydržaní podľa notárskej zápisnice sp. zn. N 161/2016, Nz 24968/2016. V

osvedčení - vyhlásení o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnostiam žalovaný uviedol, že svoje vlastnícke právo odvodzuje od R. V., nar. XX.XX.XXXX - svojho starého otca a otca R. V., nar. XX.XX.XXXX. Títo boli spoluvlastníkmi poľnohospodárskej pôdy v V. vrátane tej, ktorú kúpil začiatkom 60-tych rokov minulého storočia od R. L., nar. XX.XX.XXXX. Okresný súd zdôraznil, že R. L., ktorý bol vlastníkom v zmysle pozemnoknižnej vložky, sa narodil XX.XX.XXXX a zomrel XX.XX.XXXX. Nejde o totožnú osobu R. L. (zrejme len o menovca), preto nie je zjavné, od ktorého R. L. si žalovaný odvodzoval titul nadobudnutia sporných nehnuteľností. Ak by aj jeho právni predchodcovia R. V., nar. XX.XX.XXXX a R. V., nar. XX.XX.XXXX kúpili sporné nehnuteľnosti začiatkom 60-tych rokov od R. L., nar. XX.XX.XXXX, tento vlastníkom sporných nehnuteľností nebol. Žalovaný nepredložil žiaden listinný dôkaz, ktorý by preukazoval kúpu v 60-tych rokoch minulého storočia, od ktorej odvodzuje svoje vlastnícke právo a rovnako nedoložil žiaden relevantný listinný dôkaz týkajúci sa darovacej zmluvy z 90-tych rokov minulého storočia, ktorou mu mal starý otec darovať sporné nehnuteľnosti. Na notárskom úrade vyhlásil, že sa príslušné listiny nezachovali. Súčasťou notárskej zápisnice boli listiny, na ktoré poukazoval, a to prehlásenie vystavené R. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorého osobu bližšie žalovaný identifikovať nevedel. R. L. v prehlásení uviedol, že je právnym nástupcom po starom otcovi R. L. a otcovi R. L.. Bližšie identifikačné údaje R. L. alebo R. L. neuviedol. Pôvodnými pozemnoknižnými vlastníkmi sporných parciel boli R. L., ktorý je žalobcom 1/ a právni nástupcovia po nebohom R. L., zomrelom XX.XX.XXXX, ktorí sú stranami sporu - žalobcovia 2/ a 3/. R. L., nar. XX.XX.XXXX nie je právnym nástupcom ani po R. L., nar. XX.XX.XXXX, ani po nebohom R. L., nar. XX.XX.XXXX a nie je zjavné, od koho si odvodzuje svoje vlastnícke právo a kto vlastne podával toto prehlásenie dňa 21.06.2016.

1.7. Súd prvej inštancie konštatoval, že jednou z podmienok pre vydržanie ako osobitný originárny spôsob nadobudnutia vlastníctva je oprávnená nepretržitá držba veci po celú vydržaciú dobu. Posúdenie, či je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobromyseľnosť ako vnútorný psychický stav je potrebné objektivizovať s prihliadnutím na všetky okolnosti, za ktorých došlo k faktickému nakladaniu s vecou, resp. vykonávaniu práva pre seba. Z týchto okolností potom možno usúdiť, či držiteľ mohol alebo nemohol rozpoznať, že mu vec alebo právo skutočne patrí. Okolnosťami, ktoré môžu svedčiť pre záver o existencii dobrej viery sú aj okolnosti týkajúce sa právneho dôvodu nadobudnutia práva (právneho titulu). Subjektívny pocit držiteľa nemôže byť sám o sebe podkladom pre vydržanie, ak nie je vyvolaný okolnosťami objektívne nasvedčujúcimi oprávnenosti držby práva. Žalovaný ako titul nadobudnutia sporných podielov uviedol darovaciu zmluvu z 90-tych rokov minulého storočia, na základe ktorej mu starý otec daroval sporné nehnuteľnosti. Žalovaný netvrdil, že malo ísť o písomnú zmluvu ani to, že uvedené nehnuteľnosti využíval počas celej zákonom stanovenej doby. Poukázal na to, že po zrušení družstva tieto pozemky obhospodaroval H. Y., bytom V., ktorý mu ich dal do užívania. Bližšie sa k osobe H. Y. nevyjadroval a ani neuviedol, na základe akých skutočností mu táto osoba pozemky dala do užívania. Tu je zjavný rozpor vo vyjadreniach žalovaného v súdnom konaní aj v jeho výpovedi v konaní na notárskom úrade, kde ako titul nadobudnutia uvádzal darovaciu zmluvu z 90-tych rokov. Judikatúra súdov je konštantná v tom, že pokiaľ sa niekto uchopí držby nehnuteľnosti po 01.04.1964 na základe zmluvy o prevode nehnuteľností (takou je aj darovacia zmluva), nemôže byť s ohľadom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je vlastníkom veci, a to ani v prípade ak je presvedčený, že takáto zmluva k nadobudnutiu vlastníctva k nehnuteľnosti postačuje bez dodržania písomnej formy a jej zápis v katastri nehnuteľností je len formálnym úkonom. Držba nehnuteľností, ktorá sa o takú zmluvu opiera, nemôže viesť k vydržaniu. Omyl vychádzajúci z nevedomosti jednoznačne formulovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka platného v dobe, kedy sa držiteľ držby ujíma, ospravedliteľný nie je (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 49/2010 zo dňa 25.03.2011 alebo 4Cdo 361/2012 zo dňa 27.01.2015). Už z dôvodu absencie písomnej formy právneho titulu, od ktorého si žalovaný odvodzuje svoje vlastnícke právo, nemohlo dôjsť k platnému vydržaniu a žalovaný nemohol nadobudnúť sporné podiely do výlučného vlastníctva.

1.7.1. K námietke žalobcov, že s poukazom na Občiansky zákonník nemohlo dôjsť k vydržaniu spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 4/14-in na pozemku, lebo vecou je iba pozemok ako celok, nie spoluvlastnícky podiel na ňom a jedným z predpokladov vydržania je držba veci okresný súd uviedol, že nemožno vylúčiť, že v prípade ak má oprávnený držiteľ v držbe len časť pozemku, nemôže nadobudnúť za splnenia zákonom stanovených predpokladov vlastníctvo k tejto časti. Musí ísť však o oprávnenú držbu v zmysle zákona, čo u žalovaného preukázané nebolo.

1.7.2. K obrane žalovaného poukazujúcej na nerozlučné procesné spoločenstvo vlastníkov s tým, že žalobcovia 1/, 6/, 7/ neudelili plnú moc právnenému zástupcovi na zastupovanie a nechceli sa súdiť okresný súd uviedol, že táto obrana a vyjadrenia žalovaného, ako aj návrhy na dokazovanie smerovali len k výsluchu konkrétne určených žalobcov, prípadne svedkov, ktorí mali potvrdiť to, či plná moc právnenému zástupcovi JUDr. Ľubomírovi Ivanovi bola riadne udelená a či majú uvedení žalobcovia záujem podať žalobu a súdiť sa. Z výsluchu na pojednávaní dňa 19.04.2018 vyplynulo, že všetky strany sporu sú v príbuzenskom vzťahu a vlastnícke právo si odvodzujú od svojich právnych predchodcov s tým, že pôvodný pozemnoknižný vlastníak bol len žalobca 1/. Tohto mal žalovaný navštíviť s tým, že žalobca 1/ mu povedal, že sa súdiť nechce. Navrhoval jeho výsluch, avšak nie ku skutočnostiam uvádzaným v žalobe, ale k tomu, či udelil plnú moc na zastupovanie právnenému zástupcovi JUDr. Ľubomírovi Ivanovi. Svedkovia mali potvrdiť, že žalobkyne 6/ a 7/ sa nechceli súdiť so žalovaným a plnú moc právnenému zástupcovi JUDr. Ľubomírovi Ivanovi na zastupovanie neudelili. Obdobne ani právny nástupca po pôvodnej žalobkyni Y. Q. sa podľa žalovaného nechcel súdiť a z tohto dôvodu na Slovensko ani nemal prísť (telefonický rozhovor). Súd prvej inštancie v prvom rade poukázal na samotné plnomocenstvá. Pokiaľ mal žalovaný za to, že žalobca 1/ nesplnomocnil právneho zástupcu riadne na zastupovanie a nemal záujem súdiť sa, mal doložiť relevantný listinný dôkaz preukazujúci túto skutočnosť. V spise sa nachádza úradne overená plná moc, preto pokiaľ nie je preukázaný opak okresný súd vychádzal z hodnovernosti a pravosti uvedenej listiny (§ 205 Civilného sporového poriadku, ďalej aj „C.s.p.“). Tvrdenie žalovaného nebolo ničím podložené a z celého kontextu a správania sa žalovaného sa javilo ako neúčelné, nehospodárne v snahe oddialiť rozhodnutie súdu. O tom svedčil aj fakt, že žalovaný bol na predchádzajúcich pojednávaniach ochotný sa so žalobcami dohodnúť; k dohode nedošlo, nakoľko im chcel previesť iné parcely, ktorých vlastníkom podľa vyjadrenia žalobcov nie je. Žalobkyne 6/ a 7/ potvrdili čestnými prehláseniami obsahujúcimi overené podpisy, že na žalobe trvajú a plnomocenstvo právnenému zástupcovi riadne udelili. Žalobca Y. Q. ako právny nástupca pôvodnej žalobkyni Y. Q. zaslal okresnému súdu písomné stanovisko 29.07.2017, ktorým splnomocnil M. K., advokáta na zastupovanie a súhlasil so vstupom do konania tak ako ostatní dvaja právni nástupcovia po neb. Y. Q.. Až následne bola doručená riadna plná moc vyhotovená právnym zástupcom a podpísaná aj Y. Q.. Opätovne aj v prípade Y. Q. bol súd prvej inštancie toho názoru, že nebola doložená žiadna relevantná listina preukazujúca opak. Vzhľadom k tomu, že zo strany žalovaného neboli navrhované žiadne dôkazy, ktoré by spochybňovali žalobou uplatňované nároky žalobcov a s poukazom tak na sudcovskú, ako aj zákonnú koncentráciu konaniu (§ 153, § 154 C.s.p.) okresný súd tieto návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré sa netýkali predmetu sporu a nárokov uplatňovaných v konaní, zamietol. Nárok žalobcov vyhodnotil v celom rozsahu za dôvodný. Žalovaný žiadnym hodnoverným spôsobom nespochybnil vlastnícke nároky žalobcov, bol ochotný sa dohodnúť a pripustil minimálne v prípade žalobcov 1/, 2/, 3/, že došlo z jeho strany k omylu.

1.8. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ustanoveniami § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 C.s.p.. Vychádzal z plného rozsahu žalobcov v konaní, preto im prináleží nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej príslušným súdnym úradníkom v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p..

2. Proti celému rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), e), f), g), h) C.s.p. s návrhom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.1. Žalovaný (ďalej tiež „odvolateľ“) v odvolaní v prvom rade zdôraznil, pridŕžajúc sa všetkých doterajších prednesov a vyjadrení, že vlastníctvo nadobudol v dobrej viere. Citoval z rozhodnutia ÚS SR sp. zn. I. ÚS 549/2015 o princípe dobrej viery chrániacom účastníkov súkromnoprávných vzťahov, z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/134/2013, rozsudku NS SR sp. zn. 2Cdo/27/2005. Uviedol, že okresný súd skutkovo zistil, že žalobcovia ako údajní vlastníci, vrátane ich právnych predchodcov, vykonávali svoje vlastnícke právo nedbalo. Z ich strany neboli ani v rámci dedičského konania vykonané úkony smerujúce k tomu, aby mal žalovaný možnosť z príslušnej evidencie získať znalosť o právnych pomeroch. Žalobcovia dané pozemky neobhospodarovali, neužívali, neprejavili o ne žiaden záujem. Naopak žalovaný sa spravoval tým, čo mu bolo známe. V jeho presvedčení, že koná dobromyseľne, ho utvrdil aj R. L., ktorého prehlásenie je súčasťou notárskej zápisnice. Notár v zmysle § 63 zákona č. 323/92 Zb. osvedčil vyhlásenie o vydržaní vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam formou notárskej zápisnice, ktorej formálne náležitosti neboli súdom ani žalobcami spochybnené. Ani Obec V. neuviedla žiadnu skutočnosť, ktorá by v žalovanom mohla vzbudiť čo i len pochybnosť o jeho dobromyseľnosti. Obec, resp. jej starosta sú známi miestnych pomerov. Žalovaný nekonal nečestne,

naopak bol utvrdzovaný, že koná dobromyseľne. Podľa záveru ÚS SR má vyššie riziko nieš' nedbalý vlastník, než nadobúdateľ v dobrej viere.

2.2. Tvrdenie žalobcov, že vydržať je možné iba vec, nie spoluvlastnícky podiel nemá reálnu oporu v konkrétnom zákonnom ustanovení. Podľa záveru Krajského súdu v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 23Co/134/2013 je možné na stranu sporu hľadieť ako na dobromyseľného držiteľa spoluvlastníckeho podielu nehnuteľností, ktoré vydržaním nadobudla. Dobrá viera je psychický stav, vnútorné presvedčenie subjektu, ktoré samo osebe nemôže byť predmetom dokazovania. Možno o nej usudzovať len z okolností, za ktorých sa tento psychický stav navonok prejavuje. Okolnosťami, ktoré môžu svedčiť pre záver o existencii dobrej viery sú spravidla okolnosti týkajúce sa právneho dôvodu nadobudnutia práva, ktoré svedčia o poctivosti nadobudnutia práva, teda titulu uchopenia sa držby. Nemusí ísť o platný titul, avšak držiteľ musí byť v dobrej viere, že je tu taký právny titul, ktorý má podľa platného práva za následok prevod vlastníctva. Oprávnená držba sa nemusí nutne opierať o existujúci právny dôvod, postačí ak je tu právny dôvod domnelý (aby bol držiteľ so zreteľom ku všetkým okolnostiam v dobrej viere, že mu takýto právny titul svedčí). Žalovaný ako osoba, ktorá nemá právne vzdelanie s ohľadom na úplne všetky okolnosti konal v dobrej viere. Závery okresného súdu označil za nedôvodné, tendenčné a nepodložené.

2.3. Z listín, ktoré boli okresnému súdu známe podľa žalovaného vyplýva existencia dôvodných pochybností o existencii udelenia plnej moci niektorými zo žalobcov. Zo strany žalovaného nie je možné dokázať neexistenciu právneho vzťahu. Navrhol vykonať výsluch tých žalobcov, u ktorých mal odôvodnenú pochybnosť, že plnomocenstvo neudelili; jeho návrhu nebolo vyhovené. Nakoľko stranami sporu majú byť všetci dedičia, podľa názoru žalovaného je potrebné mať preukázané, či všetci žalobcovia udelili splnomocnenie alebo nie. Signifikantné je to najmä pri žalobcovi 1/. Zdôraznil podmienky platnosti právneho úkonu v zmysle § 37 Občianskeho zákonníka. Postup okresného súdu odhliadnuc od hmotnoprávneho rozmeru veci odvolateľ považuje za upretie jeho práva na spravodlivý proces.

3. Žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení zo dňa 10.07.2018 k odvolaniu žalovaného skonštatovali, že žalovaný v odvolaní neuvádza žiaden relevantný dôvod pre zmenu alebo zrušenie rozhodnutia okresného súdu súdom odvolacím. Žalovaný neuviedol žiadne nové rozhodné skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevyporiadal, prípadne ktoré by opomenul alebo vyhodnotil nesprávne. Odvolateľ nikdy nemohol byť dobromyseľný v otázke svojho vlastníctva, nikdy sa nemohol stať výlučným vlastníkom spoluvlastníckeho podielu 4/14 na spornom pozemku. Za nenáležitý žalobcovia považovali odkaz odvolateľa na rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR a na žalobcov ako nedbalých vlastníkov, pretože práve žalovaný nespĺnil hmotnoprávne ani formálne podmienky vydržania, ktoré mu napriek tomu bolo osvedčené.

3.1. Za neprípustnú označili čo i len úvahu o pochybnostiach o udelených plných mociach, ktoré sú vnútorným vzťahom žalobcov a ich právneho zástupcu. Žalovaný nespĺnil podmienky vydržania, ani len netvrdil riadne užívanie predmetu vydržania. Skutočnosti ním uvádzané v odvolaní vyjadrujú len jeho vnútornú ľudskú nespokojnosť s napadnutým rozhodnutím. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a uložil žalovanému povinnosť nahradiť im trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov k odvolaniu žalovaný za novoty v odvolacom konaní označil, že žalobkyňa 3/ je pracovníčkou Okresného súdu Zvolen a súdna úradníčka konajúca v tomto spore je údajne manželkou právneho zástupcu žalobcov. Vzhľadom na rozhodnutie a nevykonanie dôkazov, ktoré navrhoval (najmä výsluch žalobcu 1/) má žalovaný za to, že týmito skutočnosťami bolo determinované konanie pred súdom prvej inštancie aj jeho meritórne rozhodnutie. Uvedené skutočnosti sa dozvedel po podaní odvolania a zaplatení súdneho poplatku. Na strane žalobcov sa konania ani raz nezúčastnila žiadna osoba, do rozhodnutia vo veci samej nebola podľa vedomostí odvolateľa činná manželka JUDr. Ľubomíra Ivana. Za jediný dôvod nevykonania výsluchu žalobcu 1/ a rozhodnutia súdu vo veci označil skutočnosť, že manželka právneho zástupcu je vyššou súdnou úradníčkou konajúcej sudkyne. Namietol preto zaujatosť konajúcej sudkyne vzhľadom na rodinné vzťahy medzi JUDr. Ľubomírom Ivanom a vyššou súdnou úradníčkou, ktorá konala v tejto veci a zamestnávateľom žalobkyne 3/. Má pochybnosti o nezaujatosti konajúcej sudkyne.

4.1. Uviedol, že postupom súdu mu bolo znemožnené uskutočňovať jemu patriace procesné práva, došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, čo nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Pri posudzovaní nestrannosti nie je rozhodujúce stanovisko sudcu, ale existencia objektívnych skutočností, ktoré vrhajú pochybnosť na jeho nestrannosť v očiach strán a verejnosti.

4.1.1. K vyjadreniu žalobcov, že neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal svoje tvrdenia poukázal na to, že to bolo práve postupom okresného súdu a v podstate neprítomnosťou žalobcov 1/, 5/, 8a/, 8b/, 8c/. Ich neúčast' na pojednávaní nepriamo potvrdzuje, že uvedení žalobcovia nemusia vedomosť o existencii súdneho konania. Žalovanému nie je zrejmé, prečo nebolo v konaní (rovnako ako pri žalobkyniach 6/ a 7/) predložené notárom overené potvrdenie, resp. prečo sa žalobcovia 1/, 5/, 8a/, 8b/, 8c/ nezúčastnili konania pred súdom. Podozrivé je aj predloženie splnomocnenia overeného notárom, resp. na obecnom úrade žalobkyňami 6/ a 7/ až dodatočne, nie na začiatku pri podaní žaloby. Tieto na začiatku nevedeli o podaní žaloby na súde, čoho dôkazom je záznam syna žalobkyne 6/ T. V., ktorý súd neakceptoval ani ho v danej veci nevypočul. Sudkyňa na pojednávaní uviedla, že výsluch žalovaným navrhnutých žalobcov nie je ekonomický, čo tiež budí dojem, že nerozhodovala objektívne. Podozrenie o tom, že sudkyňa nebude konať objektívne a bola vopred informovaná o určitých skutočnostiach prípadu vzbudila aj jej reakcia na jeho odpoveď týkajúcu sa možnej dohody so žalobcami pred pojednávaním. Žalovaný odpovedal, že žalobcom 2/ a 3/ navrhol dohodu v prípade, ak preukážu, že sú dedičmi v časti pozemkov, na čo sudkyňa odpovedala, že je to len jeho tvrdenie, hoci L. a V. sa na pojednávaní nezúčastnili a ich právny zástupca sa k tomu nevyjadril.

5. Žalobcovia vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zdôraznili, že posudzovanie platnosti plných mocí neprináleží žalovanému. Nikdy neboli predkladané plnomocenstvá s overeným podpisom žalobkyne 6/ a 7/, ale práve na iné účelové námietky žalovaného boli predložené takto overené čestné vyhlásenia. Plnomocnenstvo s úradne overeným podpisom bolo predložené iba od žalobcu 1/. Dôvod na podanie žaloby vznikol neoprávneným zásahom žalovaného, k čomu nemá žiaden zo žalobcov dôvod sa vyjadrovať, preto ich výsluch a prítomnosť na pojednávaní boli pokladané za nehospodárne. Žalobkyňa 3/ nie je k okresnému súdu v inom ako rýdzo pracovnom vzťahu a nie je vo vzťahu k senátu konajúcej sudkyne. Nič iné žalovaný ani netvrdí. V podrobnostiach poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17NcC/30/2015 vydané v inej veci za rovnakého skutkového stavu. Za vedľajšiu označil skutočnosť, že žalovaný mal od začiatku vedomosť o tom, kde žalobkyňa 3/ pracuje. Vyššia súdna úradníčka JUDr. Zuzana Ivanová v tejto veci a v žiadnej veci, v ktorej vystupuje právny zástupca žalobcov činná nebola nikdy. O pracovných veciach, v ktorých vystupuje právny zástupca žalobcov a táto vyššia súdna úradníčka zo zásady nehovoria. Nie je známe, ako by mala vyššia súdna úradníčka možnosť ovplyvniť priebeh a výsledok konania trvajúceho takmer 2,5 roka. To je dôkazom o tom, že ani náznakom nebol vyvíjaný akýkoľvek tlak na rýchlosť postupu súdu. Vydaný rozsudok je iba následkom stavu, ktorý spôsobil žalovaný bez plnenia základných hmotnoprávných a aj formálnych predpokladov vydržania.

6. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C.s.p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C.s.p.. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní nedošlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.). Dospel k záveru, že nie je daný žiaden z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), e), f), g), h) C.s.p. a odvolanie preto nie je dôvodné, dôsledkom čoho je, že rozsudok okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie, logické a presvedčivé, odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa so zásadnými tvrdeniami žalovaného v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

7. Prvým odvolacím tvrdením odvolateľa bolo tvrdenie o nadobudnutí jeho vlastníctva k vyššie označeným nehnuteľnostiam v dobrej viere. Dobromyseľnosť (dobrá viera) je vnútorný psychický stav; možno o nej usudzovať len z okolností, v ktorých sa tento psychický stav navonok prejavuje. Rozhodovacia prax súdov prešla pri posudzovaní nadobudnutia vlastníctva nehnuteľností od nevlastníka

značným vývojom smerom k rozšíreniu ochrany osôb konajúcich v dobrej viere. Ústavný súd SR v náleze sp. zn. I. ÚS 549/2015, na ktorý poukázal odvolateľ, zdôraznil potrebu postaviť na rovnakú úroveň vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery. Konštatoval, že pokiaľ nemožno zachovať maximum z obidvoch základných práv (ochrany dobrej viery ďalšieho nadobúdateľa a ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka), treba prihliadať na princíp všeobecnej spravodlivosti. Tento princíp podľa názoru odvolacieho súdu svedčí v prospech žalobcov, ktorých nemožno považovať za tzv. nedbalých vlastníkov ako prezentuje žalovaný (až) v odvolacom konaní. Žalovanému, ako zistil súd prvej inštancie, mal na jednej strane umožniť užívanie sporných nehnuteľností po zániku družstva H. Y. z V.. Žalovaný (napriek sporovému charakteru súdneho konania pozn. odvolacieho súdu) ale neuviedol právny vzťah tejto osoby k sporným nehnuteľnostiam ani skutočnosti, na základe ktorých mu táto osoba (oprávnené) pozemky dala do užívania. Na druhej strane v osvedčení vyhlásenia o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnostiam vyhotovenom formou notárskej zápisnice sp. zn. N 161/2016, Nz 24968/2016 notárom JUDr. Štefanom Demianom so sídlom v Brezne dňa 13.07.2016 už žalovaný uviedol, že spoluvlastník R. V., nar. XX. Y. XXXX kúpil sporné pozemky začiatkom 60-tych rokov min. storočia od R. L., nar. XX. júla XXXX a daroval ich vnukovi - žalovanému zmluvou zo dňa 08. júla 1995, odkedy ich užíva. Odvolací súd pripomína, že podľa textu osvedčenia, ako zistil aj okresný súd, starý otec žalovaného (R. V., nar. XX.XX.XXXX) mal nehnuteľnosti darovať žalovanému zmluvou z 08.07.1995. Z predložených listinných dôkazov však vyplýva, že R. V., nar. XX.XX.XXXX zomrel XX.XX.XXXX, preto nemohol nehnuteľnosti svojmu vnukovi darovať zmluvou z 08.07.1995. Žalovaný na podporu vyhlásenia o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnostiam pripojil prehlásenie údajného právneho nástupcu dotknutých vlastníkov R. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX zo dňa 21. júna 2016. Z pozemkovej knihy obce V., z výpisu z PK vložky č. 1972 ale vyplynulo, že podielovými spoluvlastníkmi pozemkov PK parc. č. XXXXX a PK parc. č. XXXXX boli okrem iných titulom dedenia zo 04.04.1951 po R. V. R. L. z Y. L. v 1/14-ine, mal. R. L. z Y. L. v 1/14-ine a v 2/14-inách R. V.. domu XXX, ktorého ženou bola E. U.. Podľa pozostalostného uznesenia Okresného súdu v Lučenci zo 14.10.1949 č. j. D 718/47-9 bolo vložené vlastnícke právo do nehnuteľností zapísané v celosti v zápisnici č. 9411 pod A, radové č. 1, 2, m. č. XXXX/B na zostaviteľa a/ R. L. v Y. L. v 1/14-ine, b/ maloletý R. L. v Y. L. v 1/14-ine, g/ R. V., ženatý s E. U. v T., č.d. XXX v 1/7-ine. Preukázané bolo, že R. L., syn T. a Y. L., rod. V. sa narodil dňa XX.XX.XXXX a R. L., syn T. a Y. L., rod. V. sa narodil dňa XX.XX.XXXX a zomrel XX.XX.XXXX. Ako správne zistil okresný súd, R. L., ktorý bol vlastníkom sporných pozemkov v zmysle pozemnoknižnej vložky nie je totožný s R. L., nar. XX.XX.XXXX, od ktorého si žalovaný odvodzoval nadobudnutie sporných nehnuteľností. Právne nástupníctvo R. L., nar. XX.XX.XXXX, ktorého prehlásenie je pripojené k osvedčeniu vyhlásenia o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnostiam zo dňa XX.XX.XXXX po R. L., nar. XX.XX.XXXX (žalobca 1/), ani po nebohom R. L., nar. XX.XX.XXXX nie je preukázané. Z uvedeného potom vyplýva záver, že žalovaný skôr ako požiadal notára JUDr. Štefana Demiana so sídlom v Brezne o vydanie osvedčenia vyhlásenia o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnostiam formou notárskej zápisnice (vydanej pod sp. zn. N 161/2016, Nz 24968/2016) nevyvinul potrebné úsilie za účelom stotožnenia skutočných vlastníkov sporných parciel, zrejme sa neoboznámil s údajmi zaznamenanými v pozemkovej knihe a ani pri prijatí tvrdého daru od svojho právneho predchodcu si dostatočne neozrejmlil, či je jeho právny predchodca - darca skutočne vlastníkom sporných nehnuteľností (napr. porovnaním dátumov narodenia) tým skôr, že išlo o osoby s rovnakými menami a priezviskami. Odvolateľ nevenoval dostatočnú pozornosť ani zisteniu, či je R. L., nar. XX.XX.XXXX naozaj právny nástupcom pôvodných vlastníkov nehnuteľností, čo vzhľadom na právne dôsledky spojené s osvedčením vyhlásenia o vydržaní vlastníctva k nehnuteľnostiam formou notárskej zápisnice mal a mohol urobiť, najmä ak išlo o pomerne jednoduché úkony (oboznámenie sa s rozhodnutiami o dedičstve, príp. inými listinami svedčiacimi o právnom nástupníctve R. H. nar. XX.XX.XXXX, ktoré si od neho mohol vyžiadať). Z týchto všeobecných súvislostí a jednotlivých okolností prípadu je zrejme, že žalovaný nebol dobromyseľným nadobúdateľom vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam a v súlade s princípom všeobecnej spravodlivosti nemôže požívať právnu ochranu, aká by patrila dobromyseľnému nadobúdateľovi vlastníckeho práva.

8. Nakoľko žalovaný nepreukázal dobromyseľnosť ako jednu z podmienok vydržania vlastníckeho práva, bolo nadbytočné, aby sa odvolací súd zaoberal jeho nesúhlasom s tvrdením žalobcov, že vydržať je možné iba vec, nie spoluvlastnícky podiel.

9. Druhou relevantnou odvolacou námietkou odvolateľ spochybnil udelenie plnej moci niektorými zo žalobcov, najmä žalobcom 1/. Odvolací súd musí najskôr pripomenúť rozdiel medzi dohodou o plnomocenstve a plnomocenstvom. Zastúpenie na základe plnej moci ako právny vzťah

medzi zástupcom a zastúpeným vzniká zmluvou, ktorú zákon nazýva dohoda o plnomocenstve (§ 23 Občianskeho zákonníka). Dohoda o plnomocenstve je dvojstranný právny úkon medzi zástupcom a zastúpeným. Plnomocenstvo je jednostranný úkon zastúpeného (osvedčenie) určený predovšetkým na preukázanie existencie vzťahu zastúpenia a rozsahu zastúpenia tretím subjektom. Plnomocenstvo na zastupovanie v občianskom súdnom konaní sa udeľuje písomne alebo ústne do protokolu. Je potrebné rozlišovať medzi udelením plnomocenstva a jeho preukázaním. Odvolací súd je toho názoru, že plnomocenstvá predložené v súdnom konaní ako jednostranný právny úkon adresovaný súdu preukázali existenciu vzťahu zastúpenia a rozsahu zastúpenia žalobcov ich právnym zástupcom, a to aj žalobcu 1/ (ktorý podľa osvedčovacej knihy č. 507/16 Obce T. podpísaný na plnomocenstve zo dňa 09.09.2016 urobil alebo uznal za svoj vlastný dňa 14.09.2016).

10. Iné odvolacie dôvody, ktorými je odvolací súd viazaný, odvolateľ netvrdil, a to ani vo vzťahu k výroku o trovách konania, hoci ho odvolaním formálne napadol. Nakoľko ide o závislý výrok (§ 379 písm. a) C.s.p.) od výroku vo veci samej, odvolací súd ho podrobil odvolaciemu prieskumu a zistil jeho vecnú správnosť aj súlad s právnou úpravou, preto ho potvrdil. Len pre úplnosť odvolací súd pripomína, že nárok na náhradu trov konania, aj keď to súd prvej inštancie explicitne vo IV. výroku neuviedol, patrí žalobcom od žalovaného spoločne a nerozdielne, čo vyplýva z charakteru konania aj z druhu procesného spoločenstva žalobcov.

11. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní žalobcovia, preto im odvolací súd s poukazom na § 77 ods. 1 C.s.p. ako nerozlučným spoločníkom priznal spoločne a nerozdielne voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.). Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).